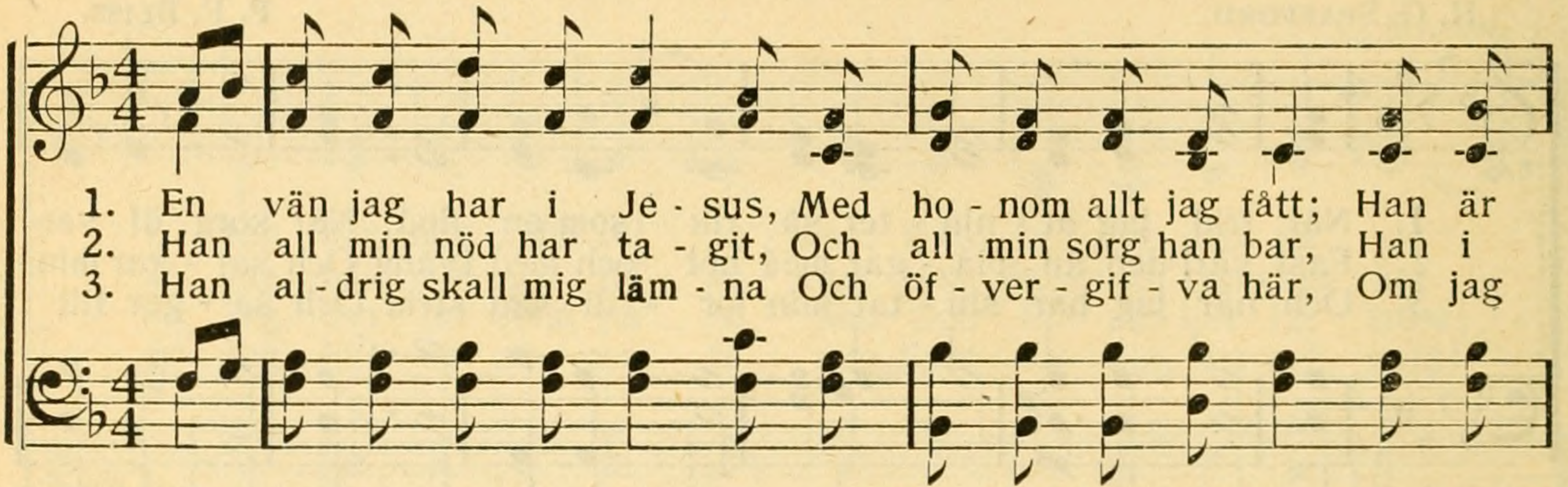

223. Liljan i dalen.

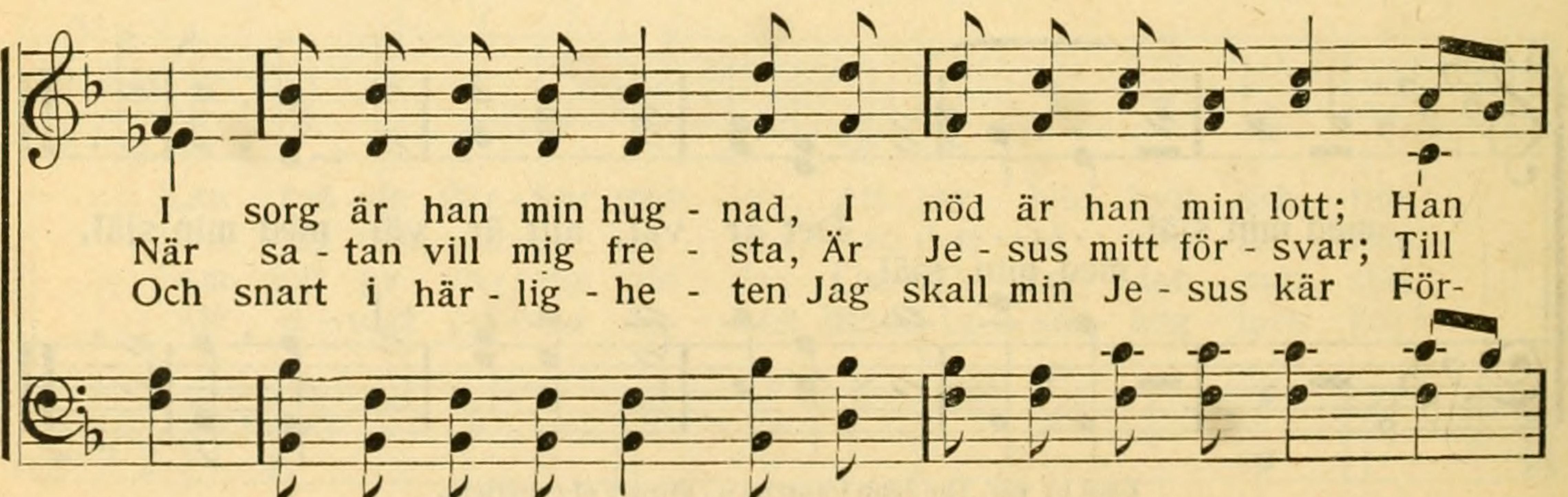
1. En vän jag har i Je - sus, Med ho - nom allt jag fått; Han är
2. Han all min nöd har ta - git, Och all min sorg han bar, Han i
3. Han al - drig skall mig läm - na Och öf - ver - gif - va här, Om jag

skö-nast af mång tu - sen för min själ, Och "lil-jan ut-i da-len" jag
fre - stel-sen ett sä - kert torn mig är. För ho-nom allt jag läm-nar; jag
ut - i tron full - bor-dar blott mitt kall. Jag in - tet har att fruk - ta: mig

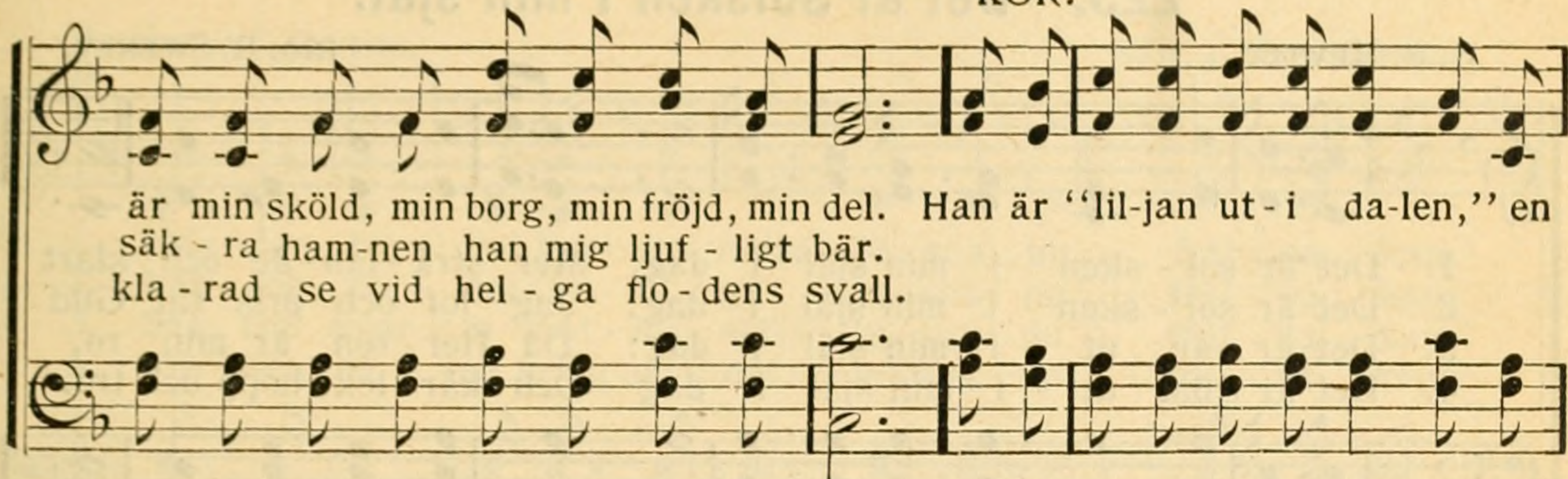
ser i ho - nom blott; Mig han re - na kan från syn - der, bri - ster, fel.
in - tet vill ha kvar. Städs' hans starka kraft mig up - pe - hål - ler här.
han en elds-mur är. Han min själ med himmelskt man-na mät - ta skall,

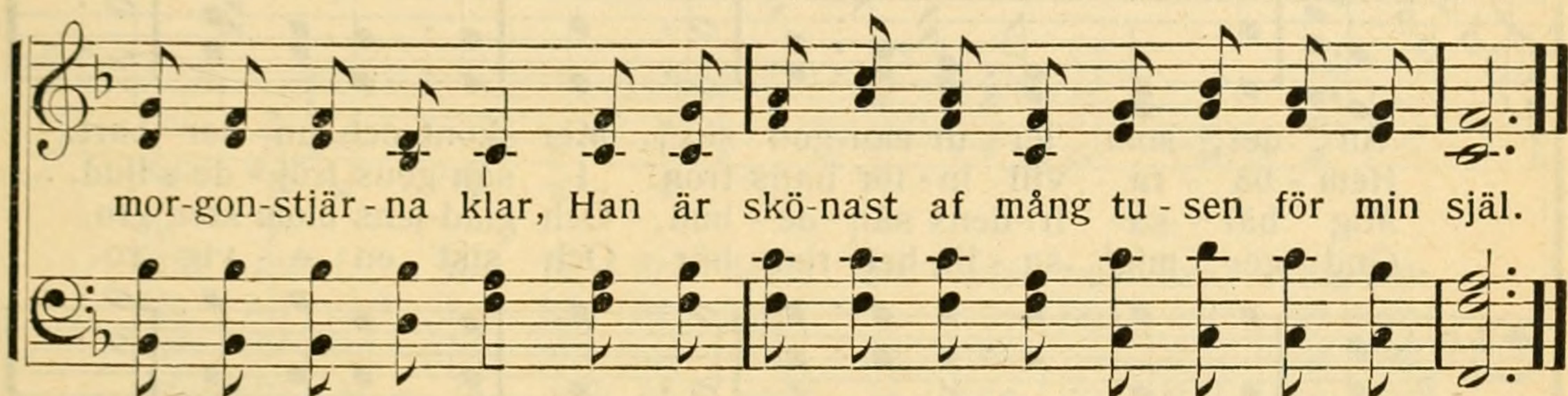
I sorg är han min hug - nad, I nöd är han min lott; Han
När sa - tan vill mig fre - sta, Är Je - sus mitt för - svar; Till
Och snart i här - lig - he - ten Jag skall min Je - sus kär För-

KÖR.

är min sköld, min borg, min fröjd, min del. Han är "lil-jan ut-i da-len," en
säk-ra ham-nen han mig ljuf- ligt bär.
kla-rad se vid hel-ga flo-dens svall.

mor-gon-stjär-na klar, Han är skö-nast af mång tu-sen för min själ.

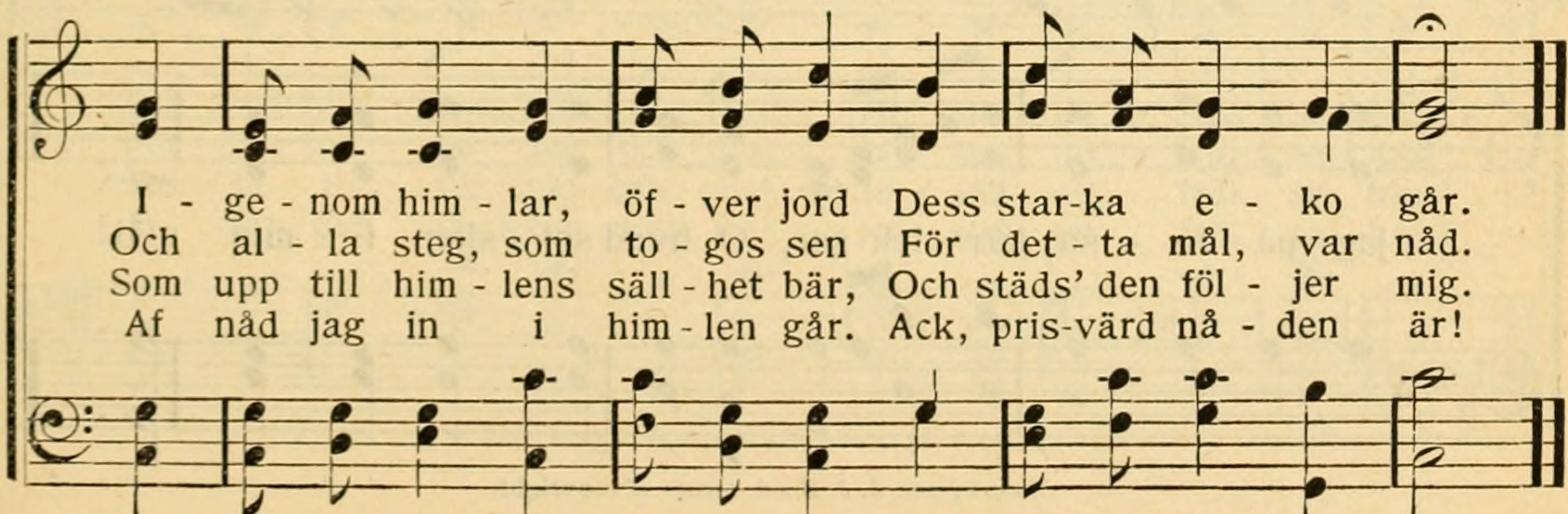
224. Allt af nåd.

PHILIP DODDRIDGE.

L. MASON.

1. Nåd är ett här- ligt ord. Väl den det rätt för- står!
2. Det nå- den var al- len, Som upp- fann fräls- nings- råd.
3. Det nå- den var och är, Som för mig på den stig,
4. Af i- del nåd jag får Den kro- na Gud be- skär.

I - ge - nom him - lar, öf - ver jord Dess star-ka e - ko går.
Och al - la steg, som to - gos sen För det - ta mål, var nåd.
Som upp till him - lens säll - het bär, Och städs' den föl - jer mig.
Af nåd jag in i him - len går. Ack, pris-värd nå - den är!